

Ontwerper in de spotlights: Mieke Meijer

Ontwerpster Mieke Meijer is gefascineerd door de industriële architectuur van mijnschachten, kolenfabrieken en boortorens. Het is een belangrijke inspiratiebron in haar werk. Mieke wordt voorgedragen door Atelier NL die haar werk roemt om z'n lijnenspel en subtiliteit. 101 sprak met haar.

Wie: Mieke Meijer **Wat:** 'Ik zie mezelf niet als productontwerper, ik maak functionele objecten.' **Waar:** In een oude machine-fabriek van Philips in Eindhoven. **Website:** miekemeijer.nl

Was je al op jonge leeftijd creatief?

'Ik was altijd op zolder met knutselspullen in de weer. Mijn ouders stimuleerden dat ook. Ik deed vaak mee aan kleurwedstrijden en won regelmatig. Op een gegeven moment vroegen mijn klasgenoten of ik een keertje niet mee wilde doen, zodat zij ook een kans maakten. Mijn geheim? Er kwam weinig tekenen aan te pas. Ik gebruikte de kleurplaten als een soort collage en plakte ze helemaal vol met mooie papertjes. Ik was gewoon altijd met materiaal bezig. Op vakantie spaarde ik steentjes en schelpjes, daar plakte ik hele doosjes mee vol.'

Hoe zou jij je werk omschrijven?

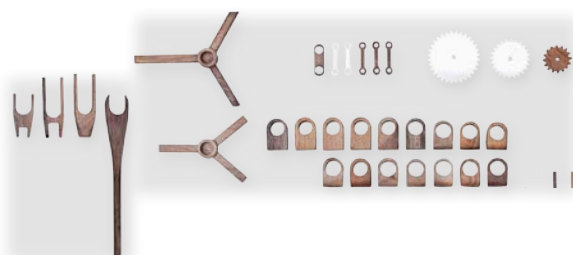
'Ik maak meer objecten dan producten. Mijn

werk heeft een duidelijk lijnenspel en ik probeer te laten zien hoe iets is gemaakt. Constructiviteit is een belangrijk thema. Ik houd van pure materialen zoals hout, staal en glas. Mijn ontwerpen zijn erg arbeidsintensief en daardoor niet per se goedkoop. Er zit veel liefde in het maken en de afwerking. Ik kan me niet voorstellen dat je iets kunt ontwerpen vanuit een wit vel. Voor mij ontstaat een vorm altijd uit het onderzoek waar ik mee bezig ben. Mijn vormen zijn vaak geometrisch; ik gebruik niet vaak zachte, ronde vormen. Er wordt wel eens gezegd dat ik mannenwerk maak!'

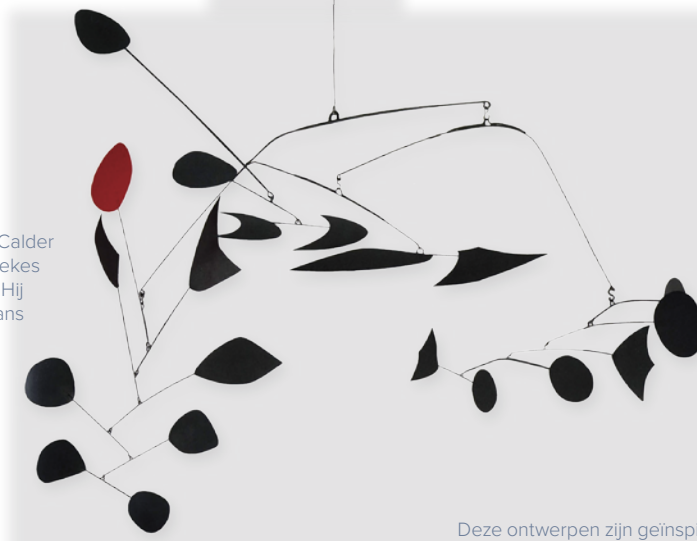
In jouw serie Industriële archeologie worden steeds meer ontwerpen opgenomen. Kun je daar wat meer over vertellen?

'In 2008 ben ik naar het industrieelcomplex Zeche Zollverein (zollverein.de) in Essen, Duitsland geweest. Het is een gebied met mijnschachten en kolenfabrieken die niet meer in gebruik zijn. Het gebied staat op de Wereld

Voor haar relativiteitsmeters deed Mieke vorm- en materiaalonderzoek met deze onderdelen.

De mobile van Alexander Calder (calder.org) is een van Miekies inspiratiebronnen. Mieke: 'Hij beheerst het spel met balans volledig.'

Deze ontwerpen zijn geïnspireerd op de mijnschachten en fabrieken uit de boeken van het echtpaar Becher. Onderaan de pagina zie je enkele foto's uit hun boeken.

Erfgoedlijst van Unesco. De gebouwen en details van de fabrieken fascineren mij enorm. Later zag ik de foto's van Bernd en Hilla Becher, een echtpaar dat bekend werd door hun serie foto's van industriële gebouwen. De foto's heb ik overgetrokken op papier en toen kwam ik op het idee om de vormen terug te laten komen in mijn werk. Ik kijk nooit naar de plattegrond van zo'n gebouw. Ik denk meer van: oh, dat volume kan als kast dienen of dat volume als bureau! Gravel Plant 01 is een letterlijke vertaling van een grindfabriek die ik zag in het boek 'Basic Forms' van het echtpaar Becher. Ik wist toen al dat dit ontwerp niet op zichzelf kon staan, want de foto's zijn ook opgebouwd uit reeksen. Dit project is een rode draad in mijn werk. Soms ligt het even stil en dan ga ik er weer mee verder.'

Wat vind je zo fascinerend aan die fabrieken en mijnschachten?

'Die gebouwen zijn nooit bedoeld om mooi te zijn. Ze zijn ontstaan vanuit functionaliteit en de architectuur is daar een gevolg van. Ik wil heel graag die vormtaal nieuw leven inblazen, maar wel in een andere context. Industrie is nu een ver-van-je-bed-show. Heel veel producten worden ver weg in een fabriek gemaakt, terwijl de productie vroeger gewoon in Nederland werd gedaan. De fabriek voorzag voorheen in je onderhoud. Nu weten we soms niets eens meer waar iets vandaan komt. Ik vind het interessant om vormen die verdwijnen nieuw leven in te blazen.'

Hoe staat het met het project Kranthout (zie ook pagina 106), een manier om van oude kranten hout te maken?

'Samen met ontwerplabel Vij5 (vij5.nl) heb ik het idee verder uitgedacht. De productie en

distributie liggen helemaal in hun handen, maar ik ben wel nauw betrokken bij de ontwikkeling. Een aantal ontwerpers hebben vorig jaar met het Kranthout geëxperimenteerd. Hun ontwerpen zijn vorig jaar op de meubelbeurs in Milaan gepresenteerd en daar kregen we veel leuke reacties op. Het Kranthout wordt steeds concreter toegepast.

'Ik doe niets liever dan in de werkplaats staan'

Zo gebruikt een architectenkantoor uit Rotterdam het materiaal nu in een verbouwing van een advocatenkantoor. En er lopen nog meer leuke dingen, waar ik nog niet zo veel over kan zeggen.'

Wat wil je met je ontwerpen laten zien?

'Dat verschilt per ontwerp. Met het ontwerperscollectief Dutch Invertuals (dutchinvertuals.nl) presenteren we ons werk door middel van exposities. Vorig jaar gingen we met het thema kwetsbaarheid aan de slag. Ik maakte de Balance lamp, die een reactie is op de tijd waarin we leven. We zijn tegenwoordig alleen maar aan het rennen... Het gaat om het vinden van balans en dat geldt ook voor de lamp. In eerste instantie hoop ik dat mensen gefascineerd raken door mijn werk. Het gaat mij niet zozeer om mooi of lelijk. Als ontwerper wil ik mij onderscheiden en iets toevoegen aan de Nederlandse vormgeving.'

Is duurzaam werken belangrijk voor je?

'Het is niet zo dat ik met ecologische materialen werk, maar ik zie duurzaamheid anders. Ik

wil niet dat mijn producten de volgende dag in de prullenbak verdwijnen. Ik hoop dat mensen mijn producten willen houden en koesteren. Duurzaamheid betekent voor mij dat je producten maakt met een bepaalde levensduur. Dat vind ik interessanter dan dat je alleen maar met recyclebare materialen werkt.'

Aan wie geef je het stokje door?

'Aan Jetske Visser (jetskevisser.nl). Ze werkt met heel andere materialen en vormen dan ik en haar werk is

alles behalve rationeel. Jetske's werk is heel poëtisch, maar ook tastbaar. Ze maakt haar ontwerpen met veel gevoel en dat kan ik erg waarderen.'

